

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3C/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720200097
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:3720200097.1

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica, v právnej veci povinného z neodkladného opatrenia L. O., O., D.. XX.XX.XXXX, bytom A., O. A., právne zastúpeného JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou so sídlom Považská Bystrica, Železničná 90/12, proti oprávnenému z neodkladného opatrenia L. O., Z., D.. XX.XX.XXXX, bytom A., O. XXXX/X, právne zastúpeného ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁN, s. r. o., so sídlom Púchov, Dvory 1932, IČO: 36 867 454, o návrhu povinného z neodkladného opatrenia na zrušenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5C/7/2019-28 zo dňa 25.03.2019 z a m i e t a.

Oprávnený z neodkladného opatrenia má voči povinnému z neodkladného opatrenia nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov konania je povinný z neodkladného opatrenia povinný zaplatiť oprávnenému z neodkladného opatrenia do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Povinný z neodkladného opatrenia (ďalej len „povinný“) podal návrh na zrušenie neodkladného opatrenia tunajšieho súdu sp. zn. 5C/7/2019 zo dňa 25.03.2019, právopl. dňa 03.05.2019 dôvodiac, že toto neodkladné opatrenie vydal súd na základe tvrdení oprávneného z neodkladného opatrenia (ďalej len „oprávnený“) - jeho otca, že sa voči nemu zle správal a podal na neho trestné oznámenie. Toto trestné oznámenie bolo postúpené na prejednanie ako priestupok, ktoré konanie bolo rozhodnuté podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch s tým, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo povinnému preukázané. V priestupkovom konaní boli predložené dôkazy preukazujúce, že v deň podania trestného oznámenia bol povinný napadnutý v predmetnom byte, a táto vec nie je doposiaľ právoplatne ukončená. Svedecké výpovede otca, starej matky a brata povinného sa rozchádzali v podstatných okolnostiach, čo potvrdzovalo, že sa voči svojmu otcovi ničoho nedopustil, ba práve naopak, že bráni svojho brata pred otcovými fyzickými útokmi. Otec podal na neho krivé trestné oznámenie so snahou poškodiť ho a zabrániť mu bývať v byte, v ktorom žili i s ich nebohrou matkou. Zrušil mu trvalý pobyt v danom byte, odobral mu kľúče, a teda sa ani nemá ako do bytu dostať, no v uvedenom byte má kamarátov a v prípade, že by sa náhodou nachádzal v blízkosti otca, povinný uviedol, že predpokladá, že by otec neodkladné opatrenie využil a opäť podal na neho trestné oznámenie, hoci napriek vydanému neodkladnému opatreniu sa sám otec s povinným kontaktuje, vozí brata k babke, a je teda zrejmé, že vôbec nemá z povinného strach. V závere uviedol, že vzhľadom na správanie otca i na skutočnosť, že povinný si vinou otca musel zabezpečiť novú prácu a bývanie a dnes žije v N., uplatňuje si náhradu trov konania. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia bolo neopodstatnené, šikanózne so snahou poškodiť mu.

2. Oprávnený sa k návrhu vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu, kde v podaní zo dňa 21.02.2020 uviedol, že s tvrdeniami a prezentovanými dôvodmi na zrušenie neodkladného opatrenia nesúhlasí a tieto v celom rozsahu popiera. V celom rozsahu zotrváva na všetkých skutočnostiach, ktoré uviedol

už v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 19.03.2019, kde podrobne opísal agresívne správanie sa povinného. K podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia oprávnený pristúpil ako k prostriedku ultima ratio po opakovaných a bezvýsledných snahách o zmierlivé vyriešenie veci s povinným, a to výlučne z dôvodu stupňujúceho neúctivého, neprímeraného, nemorálneho a napokon aj vulgárneho a agresívneho správania sa povinného, ktoré ohrozovalo zdravie a život oprávneného, ako aj zdravie a život jeho matky O. O., žijúcej s nimi v jednej domácnosti. Z výsledku priestupkového konania nemožno automaticky dôvodiť, že k fyzickým a verbálnym atakom povinného (L.. O. O..) voči oprávnenému (L.. O. Z..) nedošlo, prípadne, že by si tieto skutočnosti oprávnený vymyslel, a k zastaveniu konania došlo z dôvodu dôkaznej núdze a aplikácie zásady „in dubio pro reo“. Súd je v zmysle ust. § 193 CSP viazaný len rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, z čoho možno odvodiť, že rozhodnutie príslušných orgánov o zastavení trestného/priestupkového konania voči obvinenému súd nezaväzuje. Okrem toho, z predloženého rozhodnutia Okresného úradu Považská Bystrica zo dňa 28.10.2019, číslo konania: OÚ-PB-OVVS-2019/007735 (z jeho odôvodnenia) vyplýva, že medzi povinným a oprávneným dochádzalo počas ich spolužitia v spoločnej domácnosti opakovane k rozporom, hádkam, či dokonca k fyzickým atakom, ktoré oprávneného napokon viedli až k podaniu trestného oznámenia, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a aj k nútenému vystaňovaniu svojho syna - povinného zo spoločného obydľia, pričom obavy oprávneného o svoju bezpečnosť a bezpečnosť jeho matky O.F. O. boli a stále sú nepochybne dôvodné. Otázna je pritom najmä motivácia povinného podať návrh na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým mu súd uložil povinnosť nepribližovať sa k oprávnenému, poukazujúc na to, že v zmysle tvrdení prezentovaných povinným v konaní 5C/7/2019, sa mal oprávnený (jeho otec) voči nemu správať neprímerane, či dokonca agresívne, v minulosti mali byť medzi nimi viaceré rozpory a dokonca sa povinný vyjadril, že sa oprávneného bál. Je potom zjavne nelogické, aby sa povinný domáhal zrušenia takto uloženej povinnosti, ergo aby sa domáhal toho, aby sa k oprávnenému mohol priblížiť, čo reálne vyvoláva otázky ohľadne ním sledovaného cieľa, pričom pokiaľ má byť cieľom povinného uzmiernenie sa s otcom (oprávneným), o čom možno objektívne pochybovať v nadväznosti na obsah jeho písomného podania, vhodnejšou variantnou by nepochybne bolo písomné ospravedlnenie sa, či iný prejav smerujúci k zmiereniu ich negatívnych vzťahov. V príkrom rozpore s tým sa povinný od udalostí zo dňa 07.03.2019 ani raz nesnažil oprávneného (svojho otca) kontaktovať v snahe vzájomne sa uzmierniť, či ospravedlniť sa. Za týchto okolností a zjavnej logickej nesúrodosti konania a tvrdení povinného oprávnený aj naďalej odvodzuje svoje obavy o svoju bezpečnosť, aby v prípade, ak by došlo k zrušeniu uloženého zákazu povinnému, sa tento oprávnenému za vystaňovanie z bytu, za podanie trestného oznámenia a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré skutočnosti povinný výslovne vyčíta oprávnenému aj v podanom návrhu, nepomstil a tým nenaplnil svoje opakovane prezentované hrozby. Čo sa týka tvrdenia povinného, v zmysle ktorého mu nariadené neodkladné opatrenie zamedzuje v stretávaní sa s údajnými kamarátmi žijúcimi v bytovom dome so s.č. XXXX na O. X. v A., oprávnený popiera, že by v predmetnom bytovom dome býval čo i len jeden z kamarátov povinného. Práve naopak, v dôsledku správania sa povinného v čase, keď ešte s oprávneným zdieľal spoločnú domácnosť, bol povinný upozornený zo strany susedov pre porušovanie domového poriadku, a to najmä v súvislosti s neskorými nočnými príchodmi povinného a jeho neukáznym správaním sa, ktorým pravidelne porušoval nočný klud. O účelovosti a nepravdivosti tvrdení povinného svedčí aj tá skutočnosť, že žiadneho zo svojich údajných kamarátov žijúcich v bytovom dome so s.č. XXXX nedokázal menovať a túto skutočnosť ani raz neuviedol v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 5C/7/2019. Osobitne oprávnený uvádza, že povinný svoje užívacie právo k predmetnému bytu odvodzoval výlučne od oprávneného (svojho otca), ktorý predmetný byt užíva na základe dohody a súhlasu nájomcu - spol. V., Z..F..P.. Samotný povinný tak nikdy nemal právny titul, ktorý by ho oprávňoval užívať predmetný byt, bez prívolenia oprávneného (jeho otca). Dôkazné bremeno v prípade podania návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia zaťažuje povinného, ktorý je povinný preukázať, že dôvody, ktoré boli relevantné pre nariadenie neodkladného opatrenia zanikli (čo sa mu doposiaľ nepodarilo), a teda ochrana práv oprávneného z nariadeného neodkladného opatrenia ďalej nie je potrebná. Podľa názoru oprávneného by súd v konaní o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia mal dôsledne prihliadnuť aj na to, koho práva a v akej miere môžu byť zrušením, resp. ponechaním neodkladného opatrenia v platnosti dotknuté. V danom prípade nariadením neodkladného opatrenia došlo len k minimálnemu zásahu do práv povinného, ktorý podľa vlastných slov aktuálne pracuje a býva v N., pričom práva povinného boli obmedzené len v rovine jeho stretávania sa s otcom (oprávneným), s ktorým v zmysle vlastných tvrdení mal opakovane konflikty, dokonca sa ho mal povinný báť. Vo vzťahu k bytu v bytovom dome so s.č. XXXX v A. bolo v konaní sp.zn. 5C/7/2019 riadne preukázané, že užívacím právom k tomuto bytu povinný (L.. O. O..) nikdy

sám nedisponoval, a aktuálne na užívanie tohto bytu, či spoločných priestorov bytového domu so s.č. XXXX nemá žiaden skutočný dôvod. Na druhej strane nariadené neodkladné opatrenie poskytuje účinnú ochranu oprávnenému pred prípadnými ďalšími fyzickými a verbálnymi atakmi povinného, a to prípadne aj s využitím prostriedkov núteného výkonu súdneho rozhodnutia, a teda poskytnutím ochrany pred nevyžiadaným, resp. nežiadúcim osobným kontaktom ohrozujúcim bezpečnosť oprávneného. Nemožno tak pochybovať o tom že pri vyhodnotení konkurencie záujmov sporových strán bez rozporu prevažuje záujem oprávneného na ochrane jeho života a zdravia a zachovaní jeho pocitu bezpečia, pred ničím neodôvodneným záujmom povinného mať možnosť priblížiť sa bez akýchkoľvek limitov k oprávnenému. Návrh žiadal zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Povinný pripojil k návrhu listinu - rozhodnutie Okresného úradu Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy, prac. Púchov č. OU-PB-OVVS-2019/007735, 2019/182,183,246,247 zo dňa 28.10.2019, z ktorého je zrejmé, že predmetný správny orgán konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť povinný vo vzťahu k svojmu otcovi - oprávnenému tým, že 24.02.2018 vo večerných hodinách mal menovaného fyzicky napadnúť tak, že ho mal udrieť do oblasti ľavého ramena, zranenie - lek. sp. mal ale tvrdiť, že mu to spôsobil pes, 06.03.2019 okolo 23,30 hod. ho mal verbálne napadnúť vyjadrením „rozbijem ti piču a budeš vybavený, nebudeš si na mne honiť ego“, čím mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie iným hrubým správaním na osobe blízkej, a v priestupkových veciach proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa mal dopustiť voči O. O., podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch zastavil z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa konalo, nebolo povinnému ako obvinenému z priestupku, preukázané. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že správny orgán pristúpil k zastaveniu konania z uvedeného dôvodu aplikujúc zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obvineného, pretože dospel k záveru, že priestupkovým konaním z dôvodu protichodnosti vo výpovediach zúčastnených strán nebolo preukázané protiprávne správanie kladené oprávneným za vinu povinnému. Vo vzťahu ku dňu 06.03.2019 správny orgán uviedol, že nebolo možné preukázať skutočný obsah hádky, vo vzťahu ku dňu 24.02.2018 vyhodnotil správny orgán výpoveď O. O. ako nevierohodnú.

4. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/7/2019 súd zistil, že dňa 19.03.2019 podal oprávnený na tunajší súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil povinnému, aby sa k nemu nepribližoval na menej ako 50 metrov s výnimkou konaní pred orgánmi verejnej moci a uložil mu povinnosť nevstupovať do bytu č. XX vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX a priestorov uvedeného bytového domu vrátane všetkých častí a spoločných priestorov, ktorý je evidovaný na U. Č.. XXXX, G. Ú. A.. Tunajší súd návrhu v celom rozsahu vyhovel uznesením č. k. 5C/7/2019-28 zo dňa 25.03.2019 a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia bolo podľa odôvodnenia uvedeného uznesenia to, že z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal súd osvedčené, že je potrebné upraviť dočasne pomery medzi účastníkmi. Z návrhu vyplývalo, že žalovaný (v tomto prípade povinný) je synom žalobcu (v tomto prípade oprávnený), podľa ktorého vyjadrenia sa žalovaný v ich spoločnej domácnosti k nemu správal násilne, agresívne, vulgárne mu nadával, vyhrážal sa mu, pričom žalobca sa začal obávať jeho reakcií. Uviedol tiež, že od roku 2015 sú so žalovaným problémy, neprispieval na chod domácnosti a bytu, chodieval domov neskoro v noci a po príchode robil rozruch. Po prvom fyzickom útoku žalobca nepodal na žalovaného trestného oznámenie z dôvodu, že si žalovaný uvedomí svoje chyby, avšak naopak, situácia sa len stupňovala, čím má žalobca obavu o svoje zdravie a život, pričom má tiež obavu a strach, že žalovaný bude vo svojom konaní pokračovať, keďže aj v minulosti sa vyskytli hlavne slovné ataky voči žalobcovi zo strany žalovaného. Vzhľadom k týmto skutočnostiam mal súd za to, že žalobca osvedčil naliehavosť dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a opodstatnenosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Podľa názoru súdu, predloženými listinami bolo osvedčené dôvodné podozrenie, že telesná, ako aj duševná sféra žalobcu je pravdepodobne ohrozená správaním sa žalovaného. Zároveň tým, že žalobca zrušil žalovanému trvalý pobyt v spoločnej domácnosti, súd uviedol, že týmto rozhodnutím nezasiahne neprimerane do výkonu práv žalovaného tak, že by na strane žalovaného vznikla akákoľvek ujma, resp. škoda. Je však možné predpokladať, že žalovaný má stále možnosť vstupu do bytu, v ktorom býva žalobca ako i žalovanému mladší brat, a preto súd po zvážení všetkých okolností rozhodol tak, že návrhu vyhovel a neodkladné opatrenie nariadil.

5. Podľa § 325 ods. 2 písm. f), h) CSP, Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

6. Podľa § 334 CSP, Súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

7. Odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie pôvodne nariadené, nadväzuje na znenie § 325 ods. 1 CSP. K zrušeniu neodkladného opatrenia môže viesť iba odpadnutie toho dôvodu, pre ktorý bolo pôvodne nariadené. Dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu danej podmienky zaťažuje stranu, ktorá sa zrušeniu neodkladného opatrenia domáha. Odpadnutie dôvodov nariadenia neodkladného opatrenia môže spočívať aj v tom, že medzi dotknutými subjektmi sa zmenila alebo nastala nová hmotnoprávna situácia, v dôsledku ktorej zanikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu, ako i spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/7/2019 súd dospel k záveru, že neodkladné opatrenie spočívajúce v uložení povinnosti povinnému L. O. O.. nepribližovať sa k oprávnenému L. O. Z.. na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov mimo konaní pred orgánmi verejnej moci, resp. v uložení povinnému nevstupovať do bytu č. XX, vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX S. A., ani do priestorov tohto bytového domu, vrátane všetkých častí a spoločných častí bytového domu, bolo nariadené z dôvodu, že súd mal osvedčené dôvodné podozrenie, že telesná ako i duševná sféra oprávneného je pravdepodobne ohrozená správaním sa povinného, keď títo sú voči sebe vo vzťahu otec - syn s tým, že podľa vyjadrenia oprávneného sa povinný v ich spoločnej domácnosti k nemu správal násilne, agresívne, vulgárne mu nadával, vyhrážal sa mu s tým, že oprávnený sa začal obávať jeho reakcií, situácia sa stupňovala, pričom má obavu o zdravie a život ako aj z toho, že povinný bude vo svojom konaní pokračovať. Zároveň bolo neodkladné opatrenie nariadené z dôvodu, že možno predpokladať, že oprávnený má stále možnosť vstupu do bytu, v ktorom oprávnený býva.

9. To, či má niekto obavy z druhej osoby je psychickým stavom (podobne ako napríklad dobrá viera). To znamená, že samo o sebe nemôže byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie subjektu (jeho vnútorné zábery) prejavuje navonok, teda okolnosti, z ktorých možno existenciu týchto obáv dôvodiť. Už len skutočnosť, že otec sa so synom nechce stretávať a vyjadruje obavy, že by sa povinný mohol mu pomstiť, svedčí o tom, že dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, aj naďalej trvajú. Nebolo preukázané tvrdenie povinného, že oprávnený na neho podal krivé trestné oznámenie so snahou poškodiť mu a zabrániť mu bývať v spoločnom byte, toto zostalo len v rovine tvrdení povinného. Skutočnosť, že priestupkové konanie bolo ukončené zastavením, nakoľko vzhľadom na protichodnosť výpovedí oprávneného a povinného nebolo povinnému preukázané spáchanie skutkov, toto nepreukazuje. Iná situácia by bola v prípade, ak by priestupkové konanie bolo zastavené z dôvodu podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a síce, že bolo zistené, že skutok, o ktorom sa konalo, sa nestal alebo nie je priestupkom. V takom prípade by bolo možné uvažovať o zmene skutkových okolností/pomerov (vrátane situácie, keď postupom času nastal kvalitatívny posun v otázke miery preukázania rozhodujúcich skutočností, napr. keď z pôvodne osvedčenej skutočnosti po vykonaní príslušného dokazovania je preukázané, že táto nie je splnená). V súdnom prípade však k takejto zmene skutkových pomerov nedošlo, nebolo preukázané ani v priestupkovom ani v tomto konaní, že povinný nevykonal nič také, čo je spôsobilé vzbudiť obavu u oprávneného. Oprávnený aj naďalej vyjadruje svoje obavy z kontaktu s povinným. Vo všeobecnosti sú vzťahy medzi rodičmi a deťmi dobré, títo sa medzi sebou navštevujú, a takéto správanie rodičov a detí navzájom možno považovať za štandardné. Stav, kedy otec trvá na tom, aby aj naďalej zostalo v platnosti rozhodnutie, ktorým bolo zakázané jeho synovi priblížiť sa k nemu, resp. aby syn nevstupoval do bytu otca, možno vyhodnotiť ako neštandardný. A práve takýto postoj otca - oprávneného súd utvrdzuje v tom, že otec skutočne pociťuje obavy voči svojmu synovi. Súd preto návrhu povinného nevyhovel a tento zamietol.

10. Pokiaľ povinný v návrhu tvrdí, že oprávnený sa s ním kontaktuje, súd konštatuje, že svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Rovnako tak nebolo preukázané, že by povinný mal v bytovom dome, v ktorom býva oprávnený, kamarátov, ktorých by pravidelne navštevoval.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a tento priznal oprávnenému, keďže bol v konaní úspešný, nakoľko súd návrh povinného zamietol. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).